

Breiðari poli- tikk kanska

DIMMA er í oddagreinini ikki longur so avgjörd í síni og floksins støðu til føroyskan limaskap í EEC, men letur okkum kortini vita, at limaskapur man fara at verða tað frægasta í longdini — »at det vil gavne den hjemlige økonomi og sociale velfærd. Vil vi det ikke sidder vi fremdeles i den sociale utryghed, som vi har i dag!«

TÓ SO, blaðið viðgongur nú, at heldur ikki EEC er nakað veruligt paradís, har alt flýtur í mjólk og hunangi, og vóru vit við skuldi ivaleyst Danmørkin stuðlað okkum og tala sak okkara, tá vit ikki formáddu tað sjálvir. Also einki at tapa við føroyskum EEC-limaskapi, men alt at vinna.

RÆTTILIGA hvøkkandi støða sambandsins til limaskap verður tó nú góðskrivað floksformanninum Edmundi Joensen einsamøllum og sigur Dimma, at eisini higartil sambandshugað fólk hava mælt ímóti, at sambandið soleiðis »agter paa tidens skiftende bevægelser og med vaagent øje følger med ændringerne, so foregaar i den europæiske omverden«.

SAMANUMTIKIÐ ein sera

sámlig verjuskriving fyri nú bert hálvhjártaðu støðu floksins fyri EEC-limaskapi og samstundis óbeinleiðis viðurkenning av teimum frægu viður-skiftum, vit við nýggja sáttmálanum hava fingið við EEC.

OKKURT letur tí kanska til, at sambandið saman við øðrum fer at leggja eins nógv orku í at troyta teir móguleikar, vit við sáttmálanum hava fingið, sum í her og nú at fáa Føroyar innlimaðar í EEC.

HALDA ANNARS ikki, at tað tænar nøkrum endamáli, at síggja EEC, sum størsta fíggingin okkara, nú felagsskapurin so grundleggjandi hevur broytt støðu til flestu útflutningsynski okkara. Í fult mál ber tó ikki til hjá okkum at meta um hetta »forståelsis«, megna vit ikki sjálvir at royna tað av álvara — framleiða upp undir øll hugsandi loft og uppfylla allar kvotur.

MEN HETTA skulu vit sjálvsagt, hava ikki annað val og hava vit eisini sambandið við í hesum málsetningi — hvør skuldi tá politiskt verið ímóti. Og tað hava vit, tí hóast sambandið í rúma tíð hevur rinið og hvinið um at sleppa føroyingum upp í EEC, so ásanna eisini teir nú fyrimunirnar við nýggja sáttmálanum, og kenna vit

sambandið og vinnulívsfólk tess rætt, fara eisini hesi at viðurkenna verandi støðu okkara til EEC og virka sum frægast hareftir.

SO LANGT so gott, og kundi tann semja, sum nú tykist vera millum allar føroyingar um fyrimunir okkara av sáttmálanum, eisini rokkið til at bøtt um samstarvslagið millum andstøðu og samgongu — millum allar flokkar á tingi — um framtíðar politikk okkara sum heild, var nógv vunnið.

HENDA STØÐA sambandsins til sáttmálan og væntandi nú eisini viðurkennandi støða tess til tað góða úrslit, sum longu kann hómast í undirgrundarmálinum, kundi reika fyri breiðari semju í føroyskum politikki framyvir, skilagóðum semjum, sum kanska betri fingi »alt« fólksins álit enn tær, ið bert røkkast við einum seytjanda tinglimi — og hvørjum samfelagi tøvvar ikki tað?

FÁTT ER SO ringt, at tað ikki er gott fyri okkurt, plaga vit at siga. Verandi samgonga er ikki so gomul enn, at til ber at siga, um tann ivi, sum var um hana millum bæði javnaðar- og fólka-floksfólk, var nógv væl grundaður til ikki at royna hana sum ta einastu móguligu. Rúm hevur heldur ikki verið fyri stórvegis

politiskum hóreiggjanum, men arbeiðsfriður hevur valdað sum sjáldan áður seinna árin og talan hevur ikki verið um lættisoppamál, men nærur eina og aleina um, hvussu búskapur okkara aftur fæst á beint.

SO ÓPOLITISKUR hesin neyðugi endurreisingarpolitikkurin kann tykjast, so er hann ikki annað enn sjálvsagdur partur av tí politikki, eisini javnaðarflokkurin vil og má seta sær føri fyri at reka, tá á stendur sum nú.

AT TAÐ fyri okkum skuldi verið eins sjálvsagt, at bæði sambandið og tjóðveldið og kanska aðrir við vóru við í hesi endurreisn av samfelagnum øðrvísi og meira, enn bert við at atkvøða fyri ella ímóti uppskotum landsstýrisins, skal eingin ivast í.

HÓAST EINA 17-manna samgongu, og hartil bert millum tveir flokkar, vóna vit — og vænta tað eisini, at allir flokkar á tingi nú fara at nýta hetta frægasta høvi nakrantíð til at vísa ábyrgd mótvægis hesum endurreisingarpolitikki — gera hann til teirra, tí fremjast má hann — næstan uttan mun til flokspolitisk ynski annars.

sosigaley

Dimmalætting

DAÐBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐLÝSÐ

Rudda upp í samgonguni

Norðlýsið skrivur, at býráðsformaðurin í Klaksvík átti at rudda upp í samgonguni:

Fyri okkum uttanfyri sær út til at ósemja alt meira og meira vindur uppá seg í býráðnum. Nú er tað ikki bert minnilutin í býráðnum men eisini stórir partur av samgonguni ið arbeiðir ímóti býráðsformanninum og hetta er ikki hugaligt.

Býráðsformaðurin átti helst í hesum máli at havt gjørt eitt stórt arbeiði frammanundan

framloguni og ikki minst átti hann at rudda upp í síni samgongu um so er at hann skal vita hvar hann stendur.

Vit kunnu ikki liva við at borgarstjórin ferð eftir ferð kemur í minniluta. Tá fáa vit ikki eitt væl arbeiðandi býráð.

Stórir fyrimunir

Eftir at Dimmalætting hevur havt úr at gera fyri at avnokta, at Sambandsflokkurin er fyri føroyskum EF-limaskapi, hevur flokkurin nú viðgengið, at hann gongur heilt og fult

inn fyri limaskapi. Í oddagrein skrivur Dimmalætting m.a.:

Vel er Fælledsmarkedet (EF) næppe noget virkeligt Paradis, hvor det flyde med mælk og honning, men et medlemskab her byder paa økonomiske fordele, som vi ellers ikke har for vor eksport, som hovedsaglig foregaar til netop dette vide marked. Og hvis vi maatte tvivle paa egne paavirkninger af et medlemskab her, saa har vi i hvert fald Danmark som medlem i dette fællesskab til at støte os, hvis der ellers skulle knibe med at lade sin røst høre.

Saadan som tingene udvikler sig kan der ikke være mindste tvivl om, at det europæiske fællesskab er inde i en saadan gang, at det om kort tid vil være dominerende i vestlig og delvis ogsaa i østlig handel. Før eller siden vil vi utvivlsomt erfare, at det vil ske. Vil vi være med heri eller ikke? Det er det brændende spørgsmål. Vil vi med er der ingen tvivl om at det vil gavne den hjemlige økonomi og social velfærd. Vil vi det ikke, saa sidder vi fremdeles i den sociale utryghed, som vi har i dag!

Svart arbeiði

Í blaðnum í dag sigur ein skattaserfrøðingur, at fara vit eftir høvðinum niður í eina vanliga moms-skipan er stórir vandi fyri, at ein enn stórri partur av arbeiði fer uttan um skattaskipanina. Hann mælir til, at loyvt verður aftur fólki til draga ein part av útreiðslum í samband við húsaumvælingar frá skattinum og at nakrar tænarast verður undantiknar moms.

Tað er ikki vist, at øll eru samd í hesum. Vit fara í komandi bløðum at royna at fáa nøkur sjónarmið hesum viðvíkjandi fram. Eitt nú frá politikarunum.

Unur øllum umstøðum er lítið at ivast í, at verða tænarast - sum til dømis handverkaraútreiðslur í samband við húsaumvælingar - dýrari orsaka av einum nýggjum momsi, so liggur leiðin enn opnari framyvir fyri svørtum arbeiði. Húsaeigarin sleppur biligari, og handverkarin sleppur undan skatti. Hinvegin verða lands- og kommunukassin ikki so væl fyri. Higar kemur eingin króna. Hesum mugu vit rokna við at politikararnir taka hædd fyri.